

Met 't Fluitekruid langsheen de besneeuwde Brabantse kouters

Tekst Ides Codde

Bron: <http://www.wandelgazette.be/nieuws/bericht/7376>

Het was een tijdje geleden dat we nog eens gingen wandelen in de streek rond de hoofdstad, dus begeven we ons zondag 11 naar Wolvertem. Wolvertem is een deelgemeente van Meise. De plaatsnaam komt voor het eerst voor in de stichtingsakte van de abdij van Dieleghem in 1806 als Vulvrethem.

Volgens sommigen gaat de benaming Wolvertem terug tot de 4e of 5e eeuw na Christus, toen ook de plaats is ontstaan. Het deel 'Wolvert' is afgeleid van de Germaanse persoonsnaam Wolfart en het deeltje 'em' is afgeleid van heem, een veel voorkomend toponiem dat 'woonst van' betekent. Wolvertem betekent dus "woonst van (de familie van) Wolfart". Een andere mystische verklaring voor de naam is de verklaring dat Wolvertem betekent 'plaats waar de wolven woonden'. Deze verklaring maakt deel uit van de Wolvertemse folklore. Geprangd tussen de contouren van de hoofdstad Brussel weten het 't Fluitekruid Wolvertem telkens een groen ingekaderde wandeling langs de Brabantse kouters te organiseren.

Met deze winterwandeling die vandaag ingeplant stond zou ongetwijfeld niet anders zijn met een special tintje de vele sneeuwbuien die we er gratis bovenop kregen. Vanuit de fusieschool Wolvertem organiseerde de vereniging hun laatste tocht van het jaar. Na het verlaten van de fusieschool dienen we eventjes tussen wat behuizing te lopen, vrij snel wordt de dorpskern verlaten waarna we de omgeving van de drukke A12 opzoeken.

Eenmaal de snelweg over richting St-Brixius-Rode, volgen we er de Eddy Merkx fietsroute. Het wielericoon woont trouwens in St-Brixius-Rode, geen wonder dat hier een provinciale fietsroute naar Eddy werd genoemd. Het schriekouter koesterpad wordt ons volgend ding. Hier kon men in 1894 de tram richting Brussel of Londerzeel nemen. Het traject van de buurtspoorlijn Brussel-Grimbergen-Meise-Wolvertem-Londerzeel liep immers jaren lang via de Schriekouterbaan.

Stoomtrammen hebben tot 1930 niet alleen reizigers, maar ook goederen vervoerd. Nadien werd er overgeschakeld op elektrische trams. Door de A12 verhuisde het tramspoor naar de overkant van de autosnelweg. Daar bleven de trams rijden tot 1970. Deze Schriekouter is niet alleen een halte waard in functie van onze geschiedenis, maar ook de natuur en het landschap. De oude trambedding werd in de loop der jaren een mooie veldweg zoals je er nog maar zelden vindt.

Om het natuurlijke en landelijk erfgoed te beschermen werd hier in 2012 een traditionele boerenheg aangeplant met sleedoorn en meidoorn. Smalle doorsteekjes en knisperende bospaden laten ons kennis maken met het Merodedomein en we gaan de rust opzoeken in zaak de Spin. Een rustige weg brengt ons verder waarna we een aardeweg gaan opzoeken. Langs de rand van het Velaertbos wenkt de kerktoren van Nieuwenrode. We laten zowaar het centrum links liggen en zoeken de menige veldwegen op tussen de Brabantse kouters.

Het is hevig beginnen sneeuwen, diep verdoken onder de paraplu stappen we verder. We worden richting Westrode gestuurd naar de volgende rust. Na het nuttigen van een lekkere tas soep beginnen we aan het laatste gedeelte. Rustpost uit, er ligt al een dik pak sneeuw en

het blijft maar sneeuwen. Door wat bebouwing een smal pad neemt ons verder mee en zet ons af op een grote baan. Een fietspad neemt ons verder mee, we krijgen prachtige ondergesneeuwde landschappen aangeboden. Een ondergesneeuwd brokkenpad wordt ons volgend ding, langs het stoppelenbos en door de boskant, we blijven geruime tijd onverhard lopen en opboksen tegen de felle sneeuwbuien en gaan het Neromhof opzoeken.

We komen het domein in ter hoogte van vzw Levendale, een woonvoorziening voor volwassenen met een beperking. Het is een 25ha groot natuurgebied en wandelpark met visvijvers en groen doorsteken. Het is volop genieten van het prachtige ondergesneeuwde landschap. We komen het domein uit langs de kant van de A12. We gaan verder langs de kant van de autoweg. Waarna een keurige veldweg ons verder stuurt tussen de lichtglooiende ondergesneeuwde Brabantse kouters..

Na dit prachtig stukje lopen we wat tussen de bebouwing die ons terug naar de A12 brengt die we dwarsen. Langs de sporthal en nog wat door een woonkern en we staan terug aan de startplaats. Waar we kunnen genieten van de lekkere spek met eieren om een verrassend mooie wintertocht midden de Brabantse kouters in de sneeuw af te sluiten.